

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

WAA. On Second Reading

Inauguració: Divendres, 30 de setembre de 2011, 19.00 h.

Exposició: 05.06.2009 – 08.05.2009. Dimarts a dissabtes de 10.30 a 13.30 h. i 16.30 a 20.30 h.

Artistes: Ignasi Aballí, Guy Ben Ner, Juan Cruz, Aurélien Froment, Emma Kay, Joachim Koester, Kris Martin, Allen Ruppertsberg i Yann Sérandour.

Curaduria de Glòria Pou

La visió del món que té cada un de nosaltres depèn en gran mesura de la informació que ens ha arribat a través dels textos i dels llibres que han passat per les nostres mans. Podria afirmar-se des d'una postura un tant idealista que som el que hem llegit i que la nostra biblioteca mental és la mesura del nostre univers personal. Partint d'aquest punt de vista podem conèixer i mesurar a una persona per la seva biblioteca perquè durant el transcurs de la nostra vida, com va fer Jorge Luís Borges, anem construint la ideal, que ens va acompanyant mentre creixem, madurem i envellim. L'anem alimentant amb el pas del temps, la maleïm en cada trasllat, envaeix l'espai de la nostra casa i va mutant i creixent amb nosaltres. Una bona biblioteca conté llibres de culte, títols dels quals avergonyir-se, obres mai llegides, exemplars heretats, llibres no tornats, textos recordats de memòria...Les obres de Borges igual que les de Baltasar Gracián estan fetes d'altres llibres, i ambdós conceben el món com una biblioteca en la qual viure i morir. Per a ells, aquestes i la lectura constitueixen la "Xifra del món", la unitat per a entendre'l i mesurar-lo, l'eina per accedir al coneixement i el pont per a crear noves realitats.

On Second Reading [Sobre segones lectures] és una altra possible biblioteca. Les obres seleccionades parteixen de la literatura, són apropiacions de textos d'altres que estan en la memòria de tots, que formen part del nostre coneixement i de la nostra formació. Són obres que tots coneixem o que tots aparentem conèixer, obres que hem llegit per convicció, per obligació o que tenim tant interioritzades que creiem haver-ho fet sense haver passat de la segona pàgina. Els artistes les prenen com a pretextos per a desenvolupar nous treballs que multipliquen i amplifiquen el sentit de l'original, donant-hi un gir conceptual i formal, construint una biblioteca no en la seva forma però sí en la seva essència. I com en aquestes, cada una de les obres funciona per sí mateixa, però estableix nexes amb les altres i deixa el camí obert a molts enllaços més, como succeeix a les nostres biblioteques personals.

Ignasi Aballí ens obliga a realitzar un exercici de lectura invers: llegir l'espai entre línies clarament i esforçar-nos en canvi per a desxifrar e intuir què diuen les lletres incompletes de Foucault, Blanchot o Beckett. Guy Ben Ner representa la novel·la *Moby Dick* a casa seva, utilitzant els elements del seu entorn domèstic i als seus dos fills com a actors. Emma Kay reescriu de memòria les obres de teatre de Shakespeare evidenciant que el que creiem saber no sempre és el que recordem realment. Juan Cruz utilitza la paraula i el text com a eina habitualment en els seus treballs. Per a *A Translation of Don Quijote* va tancar-se al soterrani de l'Institut Cervantes per a traduir aquesta obra oralment de manera íntegra quedant recollida en 70 hores d'àudio. Kris Martin reproduceix els punts finals d'algunes de les obres més importants de la seva vida de manera que aquells simples signes de puntuació en els quals ens detenim uns segons quan acabem un llibre contenen d'una manera poètica tota l'obra. Yann Sérandour en un exercici de literalitat, converteix varis exemplars de l'obra *The White Cube* de Brian O'Doherty en un veritable Cub Blanc. Per altra banda, a *The Frontispiece Piece* ha trobat un cop més en unencontre fortuït un interstici en el qual escolar-se per a elaborar i desenvolupar el seu treball. Allen Ruppertsberg afirma que *Art is Simple* és una de les seves obres preferides. Formalment molt senzilla, és una fotografia dels títols d'una sèrie de

llibres apareguts als anys 50 que pretenien fer més fàcils temes difícils i que abraçaven tota mena de matèries excepte l'art. Tots junts, formen aquesta peça, una sort de Haiku carregat d'ironia. Aurélien Froment, seguint una de les principals línies de la seva investigació en les que articula el seu treball basat en la transmissió de la informació, presenta un vídeo en un set molt auster que no ofereix cap mena d'informació a l'espectador. En un pla fixe una actriu va enllaçant postures mudes d'escenes de lectors en diferents pel·lícules, en una investigació de l'acte de llegir representat en el cinema. Joachim Koester va reproduir l'any 2003 el recorregut de Jonathan Harcker a través de Transilvania cap al castell del Comte Dràcula, donant com a resultat aquests paisatges que recullen un recorregut mental, paratges anodins amb una forta càrrega en el nostre imaginari.

De totes maneres, aquestes segones lectures pretenen ser tan sols un pròleg que doni peu a l'espectador a construir la seva pròpia biblioteca ideal.

— Glòria Pou

Amb la col·laboració de:

Agraïments: elba benítez (Madrid), Galeria Toni Tàpies (Barcelona), GB Agency (París), Jan Mot (Brussel·les), Konrad Fischer Galerie (Berlín), Micheline Szwajcer (Brussel·les), Motive Gallery (Amsterdam) y Sies + Höke (Düsseldorf).

*Per a més informació i/o imatges contactar amb galeria@estranydelamota.com.